

**п'ятизірковий
ВІКЕНД**

Elin Hilderbrand

**The Five-Star
Weekend**

Елін Гільдербранд

З англійської переклала Ганна Яновська

п'ятизірковий
ВІКЕНД

Львів
Видавництво Старого Лева
2026

Copyright © 2023 by Elin Hilderbrand

Елін Гільдербранд

Г 47 П'ятизірковий вікенд [Текст] : роман / Елін Гільдербранд; переклад з англ. Ганни Яновської. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2026. — 520 с.

ISBN 978-966-448-582-8

Після раптової загибелі чоловіка Голліс Шоу, авторка відомого фуд-блогу, вирішує зібрати найкращих подруг із різних періодів свого життя. Так народжується ідея «п'ятизіркового вікенду» — вихідних, які мали б повернути їй радість і підтримку.

Та коли всі збираються під одним дахом, виринають давні образи, ревності й нерозказані історії. Ідеальний вікенд перетворюється на вихор емоцій, секретів і несподіваних зізнань.

«П'ятизірковий вікенд» — теплий, емоційний і сповнений драми роман про дружбу, любов і другий шанс. Ідеальна книжка для затишних вечорів від королеви пляжних історій Елін Гільдербранд.

УДК 821.111(73)-31

© Елін Гільдербранд, текст, 2023
© Ганна Яновська, переклад, 2026
© Дарія Луцишина, обкладинка, 2026
© Видавництво Старого Лева,
українське видання, 2026

ISBN 978-966-448-582-8 (укр.)
ISBN 9780316258777 (англ.)

Усі права застережено

*Присвячую Майклові Карлайлу та Девідові Форреру
з любов'ю і вдячністю назавжди.*

П'яти зірок замало.

Пролог

НАНТАКЕТ

Ось і настало нове літо на нашому острові, і, як завжди, є про що поговорити. Шеф-кухар Маріо Субіако зробив пропозицію Лізбет Кітон на даху готелю «Нантакет»; на Мономой приїхала знімальна група (Білявій Шарон «із надійних джерел» стало відомо, що це буде міні-серіал для Нетфліксу); Ед Кепенеш, шеф Нантакетського відділу поліції, ліг до Нантакетської котеджної лікарні* зі скаргою на біль у грудях; також триває активна

* Медичний центр на Нантакеті, єдина лікарня на острові. Є відділенням Массачусетської лікарні загального профілю. Котеджна лікарня в Британії та інших країнах є чимось на зразок фельдшерського пункту з кількома ліжками. Звісно, лікарня, заснована в такій формі на початку XX століття, на сьогодні значно виросла. (Тут і далі прим. перекл.)

суперечка, чи дозволити на деяких пляжах Нантакету засмагати топлес. (Ми вважаємо себе людьми тонкими й передовими, але мусимо погодитися: ми все-таки не французи.)

А тоді до нас доходить чутка, що Голліс Шоу у своєму будинку на Сквам-роуд влаштовує не багато не мало — «п'ятизірковий вікенд»!

Звісно, це повністю захоплює нашу увагу.

У Голліс Шоу є щось від єдинорога.

Починала вона життя як одна з нас. Дочка Тома Шоу, найбільш затребуваного слюсаря, і Шарлотти Шоу, виховательки дитсадка. Коли Голліс була зовсім маленька, ще й двох років не виповнилося, Шарлотта Шоу померла від аневризми в душовій, і Тому Шоу довелося виховувати дочку самому. Але на цьому острові, як то кажуть, нормальну дитину виховує все село — ми всі так чи інакше морально підтримували цю сім'ю, поки дівчинка росла. Дивилися, як Голліс танцювала на шкільних балах, виконувала вільні кидки у Клубі хлопців і дівчат, уболівала за свого хлопця Джека Фініґана на футбольному стадіоні*, коли грали «Нантакетські китобої».

У школі Голліс навчалася добре, у софтболі виявляла непересічні здібності пітчерки (команда виграла чемпіонат штату, коли Голліс була в третьому класі старшої школи, й посіла друге місце, коли та була в наступному, випускному) і взагалі завжди була працююча.

* Мається на увазі американський футбол.

Будиночок на Сквам-роуд, де вони з батьком мешкали, був скромний (хоча земля, на якій він стояв, коштувала чимало), і коли Голліс підросла, то сама там хазяйнувала й кожного вечора куховарила. Після школи влаштувалася чистити морські гребінці біля причалу Олд-Норт-Ворф, а влітку вони разом з подругою Тейтум працювали офіціантками в ресторані *Rope Walk*.

У випускному класі Голліс написала твір, який її вчителька англійської назвала «найкращим твором, який прочитала за тридцять один рік». Твір мав форму листа до покійної матері — Шарлотти. «Люба мамо! — починався він. — Мабуть, ти б пишалася тим, як усе врешті вийшло. І ось, наприклад, чому...»

Було і радісно, і гірко, коли Голліс вирішила вступити в Університет Північної Кароліни в Чепел-Гіллі. Ми пишалися нашою дівчинкою (її взяли на повну стипендію), але щойно вона поїхала, почали за нею сумувати.

Закінчивши коледж, Голліс переїхала до Бостона, де працювала помічницею редактора гастрономічної рубрики часопису *Boston* і в її обов'язки входило за рахунок журналу їсти в «найкращих нових ресторанах» міста. Вона познайомилася з хірургом-стажером Гарвардського медуніверситету Метью Медденом. Пара одружилась у Веллслі, купила будинок у Веллслі й свою дочку Кароліну теж виростила у Веллслі.

Коли Том, батько, помер у 2007 році, Голліс отримала будинок на Сквам-роуд у спадок. Протягом зими ми дивилися, як малий котеджик, де зростала Голліс, посунули на край ділянки, а на його місці поставав імпозантний фахверковий будинок.

«Ну ось, — подумали ми. — Голліс Шоу остаточно з місцевої перетворилася на дачницю». (Але принаймні вона — наша дачниця! Адже могла б емігрувати, наприклад, на острів Мартас-Вайн'ярд!) Вона вступила в тенісний клуб «Поле і весло»; волонтерила на Нантакетському книжковому фестивалі; в неділю після обіду ми бачили, як вона сидить у ресторані *Deck* за одним з найкращих столиків біля поруччя над Мономойськими струмками, попиває рожеве й сміється з людьми, яких ми на лице не впізнаємо.

Чи турбувало нас, що Голліс уже не поводитися як місцева і приїжджала на острів тільки влітку й на зимові святки, ну і вряди-годи на День подяки чи фестиваль нарцисів? Скажемо чесно: декого турбувало, а інші були раді, що їй добре.

Але всі ми швидко визнали Голліс за нашу, коли вона прославилася в інтернеті!

Під час найтемніших днів пандемії, коли заклади зачинялись, акції падали, ресторани мусили перейти в режим «на винос», а смертність усе зростала й зростала, — Голліс постила якісний контент у своєму тоді ще скромному блозі «Голодні з Голліс» (на той час то була «гастрономічна спільнота» з 274 підписниками). Голліс зняла відео на своїй кухні у Веллслі: як вона готує сендвіч із м'ясною запіканкою з домашніми маринованими огірками на свіжоспеченому японському молочному хлібі. Відео завірусилось. Як і оте, де італієць грав на скрипці для сусідів на балконі в Болоньї, воно влучило просто в серденько. Страва була вишукана: скибочку запіканки притрушували нарізаною цибулею і травами,